

ראמפלינג מגולחת ב"שוועריהליקה" עיוותים נפשיים

וכדי להוכיח שהיא באמת שחקנית, ולא גוף לראווה, נתנה שארלוט ראמפלינג ביטוי לדיעות וחוות-דעת שונות, המצביעות על כך שהיא בהחלט מסוגלת לחשוב, ואפילו להרגיז לא מעט, אותם משוגעי-קולנוע אירופיים הסבורים שהבשורה היחידה בעולם-הסרטים, באה מעבר לאוקיאנוס.

אני סבורה שהקולנוע האירופי הרבה יותר עשיר מכפי שנוטים לחשוב. עבדתי די הרבה בארצות-הברית, ואני יודעת שהבמאים שם מתייחסים בהערכה רבה לסרט האירופי, ובעיקר אל הקשרים ההדדיים קיים שקיימים בין כל העובדים על בימת הצילומים — קשרים המשתקפים היטב בתוצאה עצמה.

אומנם, אפשר לומר שבאירופה כל במאי חי את העולם שלו, וקורה לא-פעם שאין כלל קשר, בין העולם של האחד לשני. כך למשל, יש עולם של קוואני, ועולם של בורמן, וכל אחד מהם מוגדר מאד וניתן בקלות לזיהוי.

אשר לשוערי-הליקה: „לא העזתו היא שהלהיבה את אמריקה, אלא נאמנותו של הסרט לרגשות האמיתיים המקננים בדמרי גרש, יחד עם זאת, היא אינה ששה לזהות שקיימת, לדעת רבים, בינה לבין התפקיד. אם אני בכל-זאת מקבלת על עצמי תפקידים כאלה, הרי זה משום שהם מהווים יתרון לשחקן, ודורשים מאמץ כדי לחדור לתוכם. מה שהצופה רואה על המסך צריך לעשות רושם כאילו הוא יוצא מתוככי נפשו של השחקן. מצד שני, צריך לזכור שאת הדמויות לא אנוחז המצאנו. כל מה שמוטל עלינו, הוא ללבוש אותן לאורך סרט אחד.

אני מייחסת חשיבות רבה לתסריט.

תדריך

תל-אביב

*** תמונות מחיי נישואין (1933, שבדיה): התמונות הטלוויזיוניות שהיכו את שבדיה בתדהמה הפכו לאחד מסרטי השנה בישראל, הן בגלל איכותן והן בשל הכנסותיהן הקופתיות, כל זוג נשוי, גרוש או באמצע ימצא משהו כדי להודות איתו בקולנוע.

*** הסנרף מס' 2 (פאר-אלנבי, ארה"ב): מייקל קורליאונה (אל פאצינו) יורש את אביו ויטו קורליאונה והוסך לאט לאט למיפולצת. תמונות הפלאש-באק המתארות את ויטו בנעוריו באמצעות השחקן חתן ה"אוסקר" רוברט דה-נירו משלימות ביופיו את העלילה שנכתבה הפעם כ"תסריט מלכתחילה ע"י פראנסיס פורד קופולה ומרין פוזה.

*** לני (אורלי, ארה"ב): הביאיר

גרטיה העצובה של המצחיקן היהודי לני ברוס שהעז להטיח בפני הרוב השקט בארה"ב כמה האשמות לא נעימות, וגווע ממנה עודפת של סמים, הבמאי כוב (קאברט) פוסה, שחקנים מצטיינים דאסטין הופמן וואלרי פון.

* עבדואל (אסתר, צרפת): קשה להגיש שמי שמת לראות את הפורנוגרפיה מינוס מה שקצצה הצנזורה ישמע לאוהי-רות, אבל כדאי לדעת שעשו כבר מזמן דברים יותר נועזים, יותר מרתקים ויותר מעניינים, הגרוע מכל אין שה אפילו טיפת הומור.

** זרע התמרין (סטודיו, אנגליה): מוחתן רומנטי ואלגנטי לא משכנע ביותר, שהקדיש בלק אדוארדס לרעייתו הצדקנית ג'ולי אנדריוס ולעומר שריף אדום העיניים.

** נאדה (טינומה 2, צרפת): קלוד שברול מגיש משל קולנועי מצויין על הר-נושא האנרכיסטים משרתים את המימסד בלי ידיעתם ווהי האירוניה של המהפכה.

** גנרל אירי אמין דאדה (פארז, צרפת): שחקן השנה ממשך ל"רתק ולהפתיע את הקהל כשחקן ראשי בסרט על עצמו.

ירושלים

** טומי (חן, אנגליה): אופרת הרוק המהממת של להקת תמי גודשת את

העיין ואת האוון לפי מיטב השראתו ה"מטורפת של קו ראסל. מיצעד כוכבי רוק בקטעים מדהימים הכולל את: אלטון ג'ון, אריק קלפטון, רוג'ר דולטרי, אן מרגרט מפתיחה אבל השיא האמיתי נגנב על-ידי ג'ק ניקולסון בתפקיד הפסיכיאטר.

*** פרנקשטיין הצעיר (אור-נע, ארה"ב): נכדו של פרופסור פרנקנ-שטיין הולך לגלות את סודו של סבא בסירה עתיקה ומטילת אימים. שם הוא נתקל בדמויות מזוהות ומעניק חיים למי-לץ בעל לב של זהב. כאן מופיעה שחקנית מישנה השנה של העולם הזה מדלין קאהן בתפקיד ארוסתו של הפרופסור.

חיפה

*** כותרת ראשית (רו, ארה"ב): אחד הסרטים הטובים והמשעשעים שיצר בילי ווילדר הקשיש על הר-עיתונות שרוצה לעשות כותרות בכל מחיר.

*** מיסתורי האורגניזם (שביט, יוגוסלביה): במאי השנה ושחקן-נית השנה בכפיפה אחת בסרט מטורף, ז'וז'אן מאקאבייב, משתמש בתורת רייך כדי להוכיח שהמהפכה הפוליטית נעשת תמיד מתוך תיסכולים מיניים. שחקנית השנה היא מילנה דראביץ.

דימוי של סכסית מופרעת (ראמפלינג) סמכות לענייני שואה